

Konklusion

Det krav om forholdsmæssighed, der er fastsat i artikel 9a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/76/EU af 27. september 2011, kan ikke anses for at have direkte virkning.

Den nationale ret skal i medfør af sin forpligtelse til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af denne bestemmelse fortolke den nationale ret i overensstemmelse med sidstnævnte bestemmelse eller, hvis en sådan overensstemmende fortolkning ikke er mulig, undlade at anvende enhver national bestemmelse, i det omfang anvendelsen heraf under omstændighederne i den foreliggende sag fører til et resultat, der er i strid med EU-retten.

(¹) EUT C 318 af 25.9.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Frankrig

(Sag C-416/17) (¹)

(Traktatbrud — artikel 49 TEUF, artikel 63 TEUF og artikel 267, stk. 3, TEUF — kædebeskatning — forskelsbehandling afhængigt af, i hvilken medlemsstat datterdatterselskabet har hjemsted — tilbagebetaling af forskudsskat, der er opkrævet med urette — krav til de beviser, der kan begrunde en sådan tilbagebetaling — loft over retten til tilbagebetaling — forskelsbehandling — national ret, der træffer afgørelse i sidste instans — pligt til at forelægge præjudicielle spørgsmål)

(2018/C 436/15)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved E. de Moustier, A. Alidière og D. Colas, som befuldmægtigede Konklusion)

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 49 TEUF og 63 TEUF, idet den ikke ved beregningen af tilbagebetaling af den forskudsskat, som et moderselskab har betalt i forbindelse med udlodning af udbytte udbetalt af et ikke-hjemmehørende selskab via et mellemliggende ikke-hjemmehørende datterselskab, har tilladt, at der tages hensyn til den beskatning, som det førstnævnte af disse ikke-hjemmehørende selskaber har været undergivet med hensyn til det overskud, der ligger til grund for udbyttet, selv om den nationale mekanisme til undgåelse af økonomisk dobbeltbeskatning i tilfælde, hvor der er tale om en rent national kæde af kapitalinteresser, tillader neutralisering af den beskatning, der er foretaget af udbytte udloddet af selskaber på ethvert trin i denne kæde af kapitalinteresser.
- 2) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 267, stk. 3, TEUF, idet Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) undlod at anmode Den Europæiske Unions Domstol om en præjudiciel afgørelse i medfør af proceduren i artikel 267, stk. 3, TEUF med henblik på at afgøre, om det i forbindelse med beregningen af tilbagebetaling af den forskudsskat, som et hjemmehørende selskab har betalt i forbindelse med udlodning af udbytte udbetalt af et ikke-hjemmehørende selskab via et mellemliggende ikke-hjemmehørende datterselskab, kunne afvises at tage hensyn til den beskatning, som det førstnævnte af disse ikke-hjemmehørende selskaber har været undergivet med hensyn til det overskud, der ligger til grund for udbyttet, selv om den fortolkning, som Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) anlagde af EU-retten i dom af 10. december 2012, Rhodia (FR:CESSR:2012:317074 20121210), og dom af 10. december 2012, Accor (FR:CESSR:2012:317075 20121210), ikke fremgik med en sådan klarhed, at den ikke efterlod nogen rimelig tvivl.

- 3) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.
- 4) Europa-Kommissionen og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 293 af 4.9.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. oktober 2018 — IQ mod JP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Cluj — Rumænien)

(Sag C-478/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — kompetence vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 15 — henvisning til en ret, der er bedre egnet til at behandle sagen — anvendelsesområde — artikel 19 — litispændens)

(2018/C 436/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IQ

Sagsøgt: JP

Konklusion

Artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor de to retter, ved hvilke der er anlagt sag, er kompetente til at påkende sagens realitet i medfør af henholdsvis forordningens artikel 12 og 8.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-599/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — gennemførelsesdirektiv (EU) 2015/2392 — indberetning af faktiske eller mulige overtrædelser af forordningen om markedsmissbrug til de kompetente myndigheder — meddelelse eller gennemførelse ikke sket inden for den fastsatte frist)

(2018/C 436/17)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Rius og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved S. Jiménez García, som befuldmægtiget)